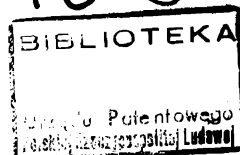

Warszawa, 15 grudnia 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24018.

Kl. 36 b, 3/02.

Państwowy Monopol Spirytusowy
(Warszawa, Polska).

Spirytusowa kuchenka kieszonkowa.

Zgłoszono 17 grudnia 1934 r.
Udzielono 21 października 1936 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy spirytusowej kuchenki kieszonkowej z palnikiem o spalaniu powierzchniowym. Ma on na celu dostarczenie praktycznego sprzętu o niewielkich rozmiarach, umożliwiającego szybkie zagotowanie wody lub innych cieczy w podróży lub na wycieczce.

Znane dotychczas kuchenki spirytusowe z palnikiem o spalaniu powierzchniowym posiadają tę wadę zasadniczą, że trudne są do gaszenia. Drugą wadą kuchenek tego typu jest konieczność zlewania spirytusu, pozostałego po użyciu w zbiorniku kuchenki, do innego naczynia; połączone to jest ze stratami paliwa i innymi niedogodnościami.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest kuchenka, która usuwa całkowicie wyżej wspomniane wady i dzięki swej konstrukcji pozwala na przenoszenie jej wraz z zapasem spirytusu w zbiorniku bez obawy rozlania się go w czasie przewozu.

Zasadą działania kuchenki jest powierzchniowe spalanie spirytusu, wytłaczanego samoczynnie ze zbiornika przez odpowiednio umieszczony przewód do przestrzeni palnikowej. Przetłaczanie spirytusu jest spowodowane wzrostem prężności par spirytusu w zbiorniku, nagrzanym od ścianek kuchenki. Otwarty przewód, łączący spód zbiornika z przestrzenią palnikową, jest wlutowany w górne dno

zbiornika i sięga prawie jego dna (tak zwana studzienka). Spirytus w studzience i palniku stanowi hydrauliczne zamknięcie par w zbiorniku.

Na rysunku uwidoczniło się jedną z postaci wykonania kieszonkowej kuchenki spirytusowej według wynalazku. Fig. 1 przedstawia kuchenkę w widoku perspektywicznym, fig. 2 zaś — w przekroju pionowym. Z — oznacza zbiornik, S — osłonę metalową w postaci otwartego cylindra, przytwierdzoną do górnego dna zbiornika Z. Wewnątrz tej osłony jest umieszczony drugi cylinder z kołnierzem K, luźno spoczywający na zbiorniku Z. Kołnierz K, wywinięty na zewnątrz, służy jako podstawa do stawiania na nim naczyń. W środku i u podstawy tego cylindra K znajdują się wycięcia D. Błazki górnych wycięć są odgięte do wewnątrz, dolnych zaś — na zewnątrz. Dolne wycięcia służą do przyspieszenia nagrzewania się palnika; górne stanowią ujście dla par spirytusowych na zewnątrz cylindra, gdy stoi na nim naczynie.

W górnej części obwodu osłony S znajdują się otworki O dla płomyków bocznych. Śruba boczna B przez połączenie przestrzeni parowej wewnątrz zbiornika Z z przestrzenią wewnętrzną cylindra K służy do gaszenia kuchenki i zapomocą rurki L — do odprowadzania par spirytusowych ze zbiornika Z do palnika. Kuchenka zaopatrzona jest w górną przykrywkę M, która nakłada się na palnik przy transporcie kuchenki.

Wewnątrz zbiornika Z przymocowany jest do górnego dna cylinder C, otwarty z obu stron i sięgający prawie do dolnego dna zbiornika Z. Cylinder ten doprowadza paliwo ze zbiornika Z do cylindra S z palnikiem. Górny wylot cylindra C zamykany jest korkiem A, zabezpieczającym kuchenkę przed wylewaniem się spirytusu przy transporcie. W zbiorniku Z umocowana jest oprawka E, w której osadzono śrubę B, odcinającą po-

łączenie rurki R, wygiętej ku górze wewnątrz zbiornika Z i sięgającej prawie jego górnego dna w odpowiednim wzniesieniu W, od rurki L, prowadzącej do wewnętrznej przestrzeni palnika S i K.

Działanie kuchenki jest następujące. Po zdjęciu z palnika przykrywki M i wykręceniu korka A oraz po odkręceniu śruby B o 1 — 2 obroty nalewa się potrzebną ilość spirytusu do zbiornika Z od góry przez studzienkę C nie więcej, niż do górnego wylotu studzienki. Następnie zakręca się śrubę B i zapala spirytus na palniku. Palnik i zbiornik nagrzewają się, wskutek czego prężność par spirytusu w zbiorniku Z nad cieczą wzrasta i powoduje automatyczne wytłaczanie spirytusu ze zbiornika przez górny otwór studzienki C do palnika S, K, gdzie ulega spalaniu. Po upływie 1 do 1½ minuty, kiedy spirytus zacznie na palniku wrzeć, stawia się na kuchenkę naczynie z cieczą do ogrzania. Wycięcia dolne D wewnętrznego cylindra palnika K służą do szybszego nagrzewania się kuchenki przy rozpalaniu.

Aby zgasić kuchenkę, odkręca się śrubę B, wskutek czego pary spirytusowe odpływają ze zbiornika Z przez rurkę R i L do przestrzeni palnika, zaś spirytus, poprzednio wytłoczony na zewnątrz, spływa z palnika do zbiornika i kuchenka gaśnie po upływie około ½ minuty.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kuchenka spirytusowa kieszonkowa z powierzchniowym spalaniem spirytusu, samoczynnie przetłaczanego z dolnego zbiornika przez odpowiednio umieszczony przewód, przyczem przetłaczanie spirytusu spowodowane jest wzrostem prężności par spirytusu nad cieczą w zbiorniku, nagrzanych od ścianek kuchenki, znamienne tem, że posiada zbiornik (Z), którego górne dno połączone jest od zewnątrz z otwartym u góry cylindrem (S) z otworami na

obwodzie (O), stanowiącym palnik dla powierzchniowego spalania spirytusu, od wewnątrz zaś — z przewodem (C), zamkniętym od góry korkiem śrubowym (A) i sięgającym prawie do dolnego dna zbiornika (Z), służącym do odprowadzania spirytusu ze zbiornika (Z) do wewnętrznej przestrzeni palnika (S, K).

2. Kuchenka spirytusowa według zastrz. 1, znamienna tem, że na zbiorniku (Z) osadzona jest oprawka (E) dla śruby (B) z rurką (R), prowadzącą do górnej części wnętrza zbiornika (Z), i rurką (L),

prowadzącą do wewnętrznej przestrzeni palnika (S, K).

3. Kuchenka spirytusowa według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że w przestrzeni wewnętrznej palnika (S) umieszczony jest cylinder z kołnierzem (K), tworzącym podstawę dla ogrzewanego naczynia, oraz dwoma rzędami wycięć (D), których górne blaszki przegięte są ku wewnątrz cylindra, dolne zaś — nazewnątr.

Państwowy
Monopol Spirytusowy.

